

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.105.2022.AMU(4)

RM-0610-105-22

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji Republiki Finlandii, podpisanego w Brukseli dnia 5 lipca 2022 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji Republiki Finlandii, podpisanego w Brukseli dnia 5 lipca 2022 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji Republiki Finlandii, podpisanego w Brukseli dnia 5 lipca 2022 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Wyjaśnienie potrzeby i celu związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Decyzja o zaproszeniu Republiki Finlandii do Sojuszu Północnoatlantyckiego stanowi potwierdzenie kontynuacji polityki „otwartych drzwi” i jest świadectwem woli sojuszników umacniania bezpieczeństwa strefy euroatlantyckiej, szczególnie w świetle agresji Rosji na Ukrainę. Stanowi potwierdzenie, że polityka rozszerzenia NATO ma nadal fundamentalne znaczenie dla rozszerzania strefy bezpieczeństwa i stabilności w Europie i wokół jej granic.

Wniosek Republiki Finlandii o akcesję jest jednocześnie potwierdzeniem, że sojusznicze zobowiązania do kolektywnej obrony pozostają najlepszym gwarantem bezpieczeństwa dla krajów obszaru euroatlantyckiego. Członkostwo Republiki Finlandii wzmocni Sojusz politycznie i militarnie i przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej. Republika Finlandii ma zbieżną z Rzeczpospolitą Polską ocenę bezpieczeństwa regionalnego, podziela obawy co do destrukcyjnych działań Rosji, opowiada się za wzmocnieniem więzi transatlantyckich. Dysponuje też znaczącym potencjałem obronnym, w tym wysoko rozwiniętym przemysłem wojskowym. Siły zbrojne Republiki Finlandii już obecnie są w pełni interoperacyjne z siłami NATO. Republika Finlandii wydziela okresowo pododdziały do Sił Odpowiedzi NATO (NRF), bierze regularnie udział w ćwiczeniach sojuszniczych, wdrożyła system wymiany informacji z Sojuszem o sytuacji w przestrzeni powietrznej. Zawarła też z NATO porozumienie o wsparciu przez państwo-gospodarza (*HNS*) *Host Nation Support*, które daje polityczno-wojskowo-techniczne ramy wykorzystania fińskiego terytorium przez siły sojusznicze w czasie pokoju, w sytuacjach kryzysowych i w czasie wojny. Republika Finlandii zamierza też znacząco podnosić poziom wydatków obronnych.

Akcesja Republiki Finlandii, państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do Sojuszu stworzy też korzystniejsze warunki do rozwoju współpracy NATO-UE i komplementarnej z NATO Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony UE. Członkostwo Republiki Finlandii w Sojuszu sprzyjać będzie upowszechnieniu percepcji zagrożeń państw flanki wschodniej i północnej flanki NATO w UE oraz określaniu potrzeb sił zbrojnych w zakresie planowania obronnego i procesów modernizacji sił zbrojnych w obszarze euroatlantyckim.

Akcesja Republiki Finlandii do NATO w sposób znaczący podniesie poziom bezpieczeństwa w regionie Morza Bałtyckiego, stanowiąc korzystną zmianę środowiska bezpieczeństwa wokół naszego kraju, sprzyjając bezpieczeństwu i rozwojowi Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie poszerzy możliwości politycznej i gospodarczej współpracy bilateralnej.

Dzięki dalszemu zbliżaniu w wymiarze bezpieczeństwa polsko-fińskie relacje polityczne powinny ulec dalszemu pogłębieniu. Wspólna przynależność do NATO i UE powinna sprzyjać otwartości na nowe inicjatywy polityczne i wzmacnianiu już istniejącej kooperacji, w tym na podstawie przyjętego w grudniu 2011 r. „Wspólnego Komunikatu ws. wzmocnionej współpracy między Polską a Finlandią”. Stworzy też szansę na zacieśnienie i zdynamizowanie relacji polsko-fińskich, szczególnie w tych obszarach, które zostały zidentyfikowane jako najbardziej perspektywiczne, tj. w dziedzinie gospodarki, energetyki, technologii teleinformatycznych, środowiska, bezpieczeństwa, edukacji, wschodniego sąsiedztwa UE, a także kultury i rolnictwa.

Wspólna troska o bezpieczeństwo w najbliższym sąsiedztwie (Morze Bałtyckie) może oznaczać szczególne zbliżenie obu państw w zakresie wzmacniania w ramach NATO optyki krajów północnych, nadbałtyckich i ulokowanych w bezpośrednim sąsiedztwie Rosji.

Po tym jak Republika Finlandii stanie się stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, na mocy postanowień Traktatu Rzeczpospolita Polska będzie zobowiązana do udzielania w razie potrzeby wsparcia wojskowego nowemu członkowi. Z wyjątkiem zakresu podmiotowego nie zmienią się natomiast istniejące już mechanizmy podejmowania decyzji i współpracy Sojuszników w ramach NATO.

II. Wskazanie różnic między dotychczasowym i projektowanym stanem prawnym

Tekst Protokołu nie odbiega od tekstu Protokołów stosowanych przy poprzednich rozszerzeniach, m.in. akcesji Rzeczypospolitej Polskiej. Protokół składa się z trzech artykułów. Pierwszy upoważnia Sekretarza Generalnego NATO do przekazania w imieniu wszystkich Sojuszników zaproszenia dla Republiki Finlandii do akcesji do Traktatu Północnoatlantyckiego. Przewiduje również, że Republika Finlandii stanie się stroną Traktatu po zakończeniu procesu ratyfikacji Protokołu w państwach sojusznicznych, w dniu złożenia swego dokumentu przystąpienia Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki (depozytariusz).

Pozostałe dwa artykuły mają charakter formalno-prawny. Artykuł drugi dotyczy warunków wejścia w życie Protokołu oraz obowiązku Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie poinformowania pozostałych Stron o dacie otrzymania każdej notyfikacji przyjęcia Protokołu przez poszczególne państwa. Postanowienia artykułu trzeciego dotyczą języków autentycznych Protokołu (angielski i francuski), depozytariusza oraz obowiązku rozesłania przez niego należycie poświadczonych kopii Protokołu jego Stronom.

III. Wskazanie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych, politycznych i prawnych, związanych z wejściem w życie umowy międzynarodowej, wraz z określeniem źródeł finansowania

Podpisanie Protokołu nie powinno wywołać ani bezpośrednich, ani pośrednich skutków społecznych, finansowych czy prawnych dla Rzeczypospolitej Polskiej. Skutkiem politycznym wejścia Protokołu w życie będzie pogłębienie dwustronnych relacji z Republiką Finlandii. Z kolei skutkiem gospodarczym będzie stworzenie szansy zdynamizowania i zacieśnienia dwustronnych relacji.

IV. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem

Postanowienia Protokołu nie odnoszą się wprost do podmiotów prawa krajowego, w tym zwłaszcza do osób fizycznych lub prawnych, i nie rodzą bezpośrednio dla tych podmiotów żadnych dodatkowych praw lub obowiązków, które wykraczałyby poza ramy wynikające z istniejących już zobowiązań sojuszniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązujące w prawie wewnętrznym regulacje odnoszące się do realizacji przez Rzeczpospolitą Polską postanowień Traktatu Północnoatlantyckiego, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 r., będą miały zastosowanie także do Republiki Finlandii i nie zajdzie w tym zakresie konieczność przyjęcia nowych lub zmiany aktualnie obowiązujących aktów prawnych.

Protokół dotyczy sojuszy i układów wojskowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). W konsekwencji związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 1 Konstytucji oraz z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127).

Protokół do Traktatu Północnoatlantyckiego w sprawie akcesji Republiki Finlandii

Strony Traktatu Północnoatlantyckiego, podpisanego w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 roku,

odnotowując z zadowoleniem, że bezpieczeństwo obszaru północnoatlantyckiego zostanie poszerzone poprzez przystąpienie Republiki Finlandii do Traktatu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

Po wejściu w życie niniejszego Protokołu, Sekretarz Generalny Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego przekaże Rządowi Republiki Finlandii, w imieniu wszystkich Stron, zaproszenie do przystąpienia do Traktatu Północnoatlantyckiego. Zgodnie z artykułem 10 Traktatu Republika Finlandii stanie się Stroną w dniu złożenia swojego dokumentu przystąpienia Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Artykuł II

Protokół niniejszy wejdzie w życie, gdy każda ze Stron Traktatu Północnoatlantyckiego notyfikuje Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki przyjęcie przez nią Protokołu. Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki powiadomi wszystkie Strony Traktatu Północnoatlantyckiego o dacie otrzymania każdej takiej notyfikacji i o dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu.

Artykuł III

Protokół niniejszy, którego teksty w językach angielskim i francuskim są jednakowo autentyczne, zostanie złożony w archiwach Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki. Należyście poświadczone kople Protokołu zostaną przesłane przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki Rządowi wszystkich Stron Traktatu Północnoatlantyckiego.

Na dowód czego, niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół.

Podpisano w Brukseli dnia 5 lipca 2022 roku.

W imieniu Republiki Albanii

W imieniu Królestwa Belgii

W imieniu Republiki Bułgarii

W imieniu Republiki Chorwacji

W imieniu Kanady

W imieniu Republiki Czeskiej

W imieniu Królestwa Danii

W imieniu Republiki Estońskiej

W imieniu Republiki Francuskiej

W imieniu Republiki Federalnej Niemiec

W imieniu Republiki Greckiej

W imieniu Węgier

W imieniu Republiki Islandii

W imieniu Republiki Macedonii Północnej

W imieniu Republiki Włoskiej

W imieniu Republiki Łotewskiej

W imieniu Republiki Litewskiej

W imieniu Wielkiego Księstwa Luksemburga

W imieniu Czarnogóry

W imieniu Królestwa Niderlandów

W imieniu Królestwa Norwegii

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu Republiki Portugalskiej

W imieniu Rumunii

W imieniu Republiki Słowackiej

W imieniu Republiki Słowenii

W imieniu Królestwa Hiszpanii

W imieniu Republiki Turcji

W imieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki

Stwierdzam, zgodność tłumaczenia
na język polski z oryginałem/odpisem
sporządzonym w języku *angielskim*

Warszawa, dnia *05.04.2022* r.

Konrad Marciński

Dyrektor

DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY